

mån maaſte synes, det kan være meget vanskeligt for den hviærede Regjering at forstaa, hvad denne Fjerdedel betynder men vi maa ikke overſe, at ifølge ſidſte Stykke kan Ministeren afvige fra diſſe Beſtemmelſer. Derſom der ſkulde være et enkelt Fiſkevand, hvor det vilde være unaturligt at frede, er Regjeringen berettiget til at opheve Beſtemmelſen om en Fjerdedel. Paa den anden Side ſer jeg ikke rettere, end at den ærede Miniſter har Ret til ved de Bænde, hvor man mener, at en Fjerdedel er temmelig Meget, at ſætte en mindre Del af vedkommende Fiſkevand, end i Forſlaget antydet, ſaa jeg tror, at diſſe Vanſteligheder, der ved første Dietkaſt kunne være ved denne beſtemte Fjerdedel, ville falde bort ved Slutningen af Beſtemmelſen. Med Henſyn til Vædringsforſlag under Nr. 11 ſkal jeg kun bemærke, at det nærmest er en Redaktionsændring, det er ſtillet af Indenrigsminiſteren og tiltraadt af Udvalget og kan derfor anbefales. Ligeledes er der ſtillet et Vædringsforſlag under Nr. 12, ogſaa af Udvalget; det er nemlig en Sætning, der er falden ud ved Sagens 2den Behandling her i Thinget, og jeg tror, at det vil være rigtigt at vedtage dette, naar Fiſkerne have begjært det, at de Beſtemmelſer, der gjælder for de øvrige Fjorde og Kontrollen der, ogſaa kunne indføres for Bornholms Vedkommende. Med Henſyn til Vædringsforſlag under Nr. 14 paa ſamme Blad er det kun en Tydeliggjørelſe af „Virſhund“. Sagen er nemlig den, at Virſhund er ingen beſtent Linie; Sundet har juſt ingen ſtor Længde, men det er i alt Fald et længere Stykke, og det har altid været omtviftet, hvor langt diſſe Nalevaadsfiſkere maatte komme i Fredningstiden. Men naar man indſtyder „Færgſtedet“, har man en beſtent Linie. Der er jo offentlig Færdſel derovre, det er jo et Færgſted med Anløbsmoler paa begge Sider, ſaa det kan der aldrig tages fejl af, ſaa dette Vædringsforſlag vil ſigen kunne have Noget at indvænde imod. Det ſomme er Tilfældet med Vædringsforſlaget under Nr. 15, der er ſtillet af den hviærede Indenrigsminiſter og tiltraadt af Udvalget. Det er ligeledes kun en Tydeliggjørelſe af den Linie, ſom er foreſlaet for Fredningen af den ſaakaldte Kriſtvig. Vædringsforſlag under Nr. 16 er et Overenſtomſtforſlag. Man vil jo ſe, at man har tilladt ikke alene, at de Fiſkere, der bo ved de laaſede Bænde, men ogſaa de, der bo udenfor dem, ſeile ud og ind om Dagen. Man har erkjendt, at det Tilfælde let kunde indtræde, at Vedkommende vilde ſeile ind til de nærmest liggende Njøbſtæder ſ. Ex. Njøbjøbing og Skive, og de kunde da

ikke ſeile igjennem diſſe Bænde med Nalevaad, medmindre de boede omkring dem. Altsaa, man har tilladt Fiſkerne udenfor ogſaa at ſeile i dem om Dagen, og jeg er overbevist om, at det vil aldrig vanſteliggjøre Kontrollen; thi diſſe Bænde ere jo ikke ſtorre, end at man kan ſtaa paa Brederne og overſe dem, ſaa de ſulle nok vogte ſig for at fiſke i dem. Man har gjort en anden Indrømmelſe lige overfor den anden Side, nemlig Mindretallet fra forrige Behandling, nemlig at i Nødſtilfælde ſkal vedkommende Fiſkere have Lov til at ſeile i dem om Natten, men for at ſikre ſig imod, at dette Nødſtilfælde ikke ſkal blive misbrugt, har man foreſlaet, at Vedkommende ſkal melde ſig hos vedkommende Fiſkerifoged, alſaa til Fiſkerifogden i det Diſtrikt eller Sogn, hvori han bor, og jeg er overbevist om, at naar han ſkal det, er der ingen Fare. Jeg ſkal ſeile til, at vi have hderligere ſkærpet Straffebeſtemmelſerne, idet vi i en anden Paragraf, der handler om Straffebeſtemmelſerne, have foreſlaet, at den mindſte Mulkt for Overtrædelſen af Beſtemmelſerne i § 31 om laaſede Bænde enten ved Beſeiling eller Fiſkeri om Natten, er 20 Kr. Naar det er Tilfældet, er jeg overbevist om, at ſigen, ſom har gjort Brug af Beſtemmelſen, i Nødſtilfælde unblader at melde ſig for Fiſkerifogden efter at have beſeilet diſſe Bænde, og naar han gjør det, vil han altid blive adſpurgt: Hvorfor har Du ſeilet paa diſſe Bænde? Og han bliver ſaa nødt til at give en Forklaring, ſaa man kan meget let ſaae at vide, om det kan kaldes Nødſforhold, hvorunder han har beſeilet diſſe Bænde. Vi komme nu til en Del andre Vædringsforſlag, om hvilke jeg kan ſige, at de fleſte ere ſtillede af Indenrigsminiſteren, og at en ſtor Del ere tiltraadte af Udvalget. Det vedrører de Beſtemmelſer, der gjælder Fiſkeri i de øvrige Fjorde, og ſom ere omtalte i Paragraferne i Kapitel 4. I det første Vædringsforſlag under Nr. 17 har man optaget i Henhold til Regjeringens Forſlag Sætningen: „ſaavel ſom i de ſmallere Sunde“; vi have nemlig erkjendt, at hvis man ikke optog „de ſmallere Sunde“ her, ſaa at de komme ind under Beſtemmelſerne, ſom vi finde omtalt under Kapitel 2, vilde der for de ſmallere Sundes Vedkommende ſlet ingen Beſtemmelſer findes. Altsaa, vi have erkjendt, at det er rigtigt at gaa til at anbefale Indenrigsminiſterens Forſlag. Derimod have vi ikke kunnet tiltræde Indenrigsminiſterens Vædringsforſlag under Nr. 19, idet vi ikke have kunnet anerkjende, at § 10 i Loven, der omhandler Fiſkeri paa Havet ud for aabne Njøſter, paſſende kan finde Anvendelſe paa Fjordene.